

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE CURIA GENERALIZIA

Via dei Capasso, 30 – 00164 ROMA

Tel: +39 06 661 30 61 – Fax: +39 06 666 38 31 – Email: cmcuria@cmglobal.org

Rím, Pôstna doba 2016

Drahí bratia a sestry, členovia vinčentskej rodiny!

Pôstne obdobie – čas na odriekanie

Príbeh: Počas jednej návštevy vo Venezuele som sa stretol s členmi rôznych vetiev vinčentskej rodiny. Hovorili mi o sociálnej a ekonomickej kríze, ktorá doľahla na krajinu a o jej dopade na každodenný život. Ľudia musia čakať v dlhých radoch, aby si mohli kúpiť základné potraviny ako sú chlieb, mlieko, ryža, fazuľa, atď. Ľudia musia čakať v dlhých radoch, aby si kúpili mydlo, zubnú pastu a iné potrebné veci. Ľudia musia čakať v dlhých radoch, aby dostali lieky a zdravotnícky materiál, musia čakať v dlhých radoch na autobusových staniciach kvôli obmedzenej premávke, lebo chýbajú náhradné diely a nové pneumatiky

pre vozidlá verejnej dopravy. Ľudia musia čakať v dlhých radoch, aby dostali cestovné víza a na letiskách budú musieť čakať ešte oveľa dlhšie a v oveľa väčších radoch. Čakať hodiny a nemať istotu, či dostanú to, čo potrebujú a k tomu ešte bez akejkoľvek záruky, že im nepovedia tie obávané slová: už niet chleba (alebo niečo iné, čo chceli kúpiť). To znamená, že budú musieť čakať do ďalšieho týždňa, lebo stáť v „dlhom rade“ môžu iba v prípade, že sa ich posledné číslo v občianskom preukaze zhoduje s označeným dňom v týždni.

Ľudia však rozprávajú aj o pozitívnych stránkach tejto krízy a podčiarkujú fakt, že sa posilnili zväzky solidarity. Jeden z našich spolubratov sa vyjadril, že súčasná situácia im pomohla prijať jednoduchší spôsob života a priblížila ich komunitu k realite chudobných. Túto sociálnu, ekonomickú a politickú situáciu s jej negatívnymi i pozitívnymi aspektmi môžeme

považovať za prechod od kríža (krízy) k vzkrieseniu (solidarite a väčšiemu stotožneniu sa so situáciou tých, ktorí sú chudobní).

Ježišov príbeh: *A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami (Ján 1, 14).* Boh, ktorý je plný lásky, milosrdenstva a súcitu, ľudstvo nikdy neopustil. *Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom skrze prorokov. V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi. (Hebrejom 1, 1-2)* Ježiš sa zamiešal do davu, ktorý vytvoril dlhé fronty vylúčených ľudí. Títo s nádejou očakávali, že sa budú môcť podieľať na živote spoločnosti ako jej aktívni členovia. Ježiš nasýtil zástupy, a nielenže nik neodišiel s prázdnyimi rukami, ale nazbierali ešte

aj plné koše odrobín (Marek 6, 34-44).

Ježiš rozprestrel svoje bezvýhradné odpustenie na hriešnikov, *sedemdesiat sedem ráz* (Matúš 18, 22) a učeníkov nabádal, aby boli voči svojim bratom a sestram súcitní tak isto, ako bol Boh súcitný k nim (Lukáš 6, 36). Vďaka vteleniu môžeme dnes Ježiša nájsť vo všetkých dlhých čakajúcich radoch, ktoré vidíme v nespočetných mestách po celom svete, v dlhých frontoch mužov a žien, ktorí v každú hodinu dňa kričia a žiadajú, aby boli uznaní za právoplatných členov ľudskej spoločnosti.

Nový príbeh:

Áno, Pôstne obdobie je časom odriekania, ale v tomto roku milosrdenstva by mal náš pôst nabráť novú formu – takú, ktorá povedie k osobnému a komunitnému obráteniu. Náš pôst by mal byť taký, aby nás nikto nemohol obviňovať z „pasivity, benevolentnosti alebo spolupráce s prejavmi neznesiteľnej nespravodlivosti či s politickými režimami, ktoré ich podporujú.“ (Evangelii Gaudium, č. 194). Náš pôst nás má preniknúť a dotknúť sa nášho najhlbšieho vnútra do takej miery, že budeme schopní zachytiť a nanovo chápať volanie našich bratov a sestier.

A len čo začujeme toto volanie, ponáhľajme sa im poslúžiť, *ako by sme bežali, keď horí*¹. Pripomeňme si však, že keď nadväzujeme vzťahy s ľuďmi žijúcimi na perifériách, *musíme sa do nich vžiť ... treba obmäkčiť naše srdcia a urobiť ich citlivými na utrpenie a biedu blížneho a prosiť Boha, aby nám dal pravého ducha milosrdenstva, ktorý je duchom samého Boha* (Coste XI, str. 340-341). Nech my, členovia vincentskej rodiny, svojim pôstom v tomto Pôstnom období získame nové srdce, srdce z mäsa, srdce, ktoré nám pomôže vytvárať stále silnejšie putá s *našimi pánmi a učiteľmi*, s nespočetnými mužmi a ženami, ktorí sú po celom svete zabudnutí a opustení. Kiežby náš tohoročný pôst odrážal rovnakú cestu, akú zakúsili naši bratia a sestry z Venezuely, cestu od kríža (našej vlastnej krízovej situácie) k vzkrieseniu (solidarite a väčšiemu stotožneniu sa so situáciou chudobných).

Pôstne obdobie – čas na modlitbu

Príbeh: Minulý mesiac som na sviatok Zjavenia Pána išiel do chrámu Notre-Dame de Prime-Combe, ktorý spravujú spolubratia z Tuluzskej provincie spolu s pastoračnou skupinou dobre vyškolených laikov. Boli časy, keď sa na slávnosti zišlo aj 50.000 ľudí. Dnes si sviatok Panny Márie prichádza uctiť sotva 300 ľudí, ale každú nedeľu tu podľa možností slúži svätú omšu jeden spolubrat. Hlboko na mňa zapôsobila jednoduchá viera asi 50-tich veriacich, ktorí sa zhromaždili na slávenie Eucharistie. Všetci mohli mať okolo 60 rokov alebo viac, nebol tam žiaden mladý človek. Skupinka benediktínskych mníchov, ktorí od roku 1990 bývajú v jednej z našich budov má účasť na živote tejto komunity viery. Mnísi ale tvoria veľmi špecifickú komunitu. Každý z nich je nejakým spôsobom postihnutý. Napriek tomu však títo muži vedú radostný a jednoduchý život a okolitému obyvateľstvu dávajú silný príklad toho, ako sa práca môže prelínať s modlitbou.

Ježišov príbeh: Ježiš sa často vzdialil od zástupu i od učeníkov, aby v ústraní strávil čas v modlitbe. Svojim učeníkom povedal: *modlite sa za tých, čo vás prenasledujú* (Matúš 5, 44) a aj on sa modlil, aby *všetci boli jedno, ako ty, Otče, vo mne a ja v tebe* (Ján 17, 21). Všetci poznáme pasáž, ktorá opisuje, ako sa Ježiš plný úzkosti modlil v Getsemanskej záhrade (Marek 14, 32-42). V rovnakom čase Ježiš vyzdvihol pokornú modlitbu vyberača daní: *Bože, buď milostivý mne hriešnemu* a vyhlásil, že práve on odišiel domov ospravedlnený, *lebo kto sa ponízuje, bude povýšený* (Lukáš 18, 9-14). Ježiš tiež ocenil veľkorysý dar chudobnej vdovy, ktorá sa prišla do Jeruzalema pomodliť (Marek 12, 43-44). Skôr než Ježiš opustil tento svet, zanechal svojim učeníkom vzácne dedičstvo – modlitbu, ktorá spája dve veľké túžby zamerané na Boha s tromi prosebnými volaniami vzťahujúcimi sa na naliehavé základné potreby ľudstva. Ježiš predkladá Otcovi dve túžby svojho srdca: *Posväť sa meno tvoje a príd' kráľovstvo tvoje*. Potom nasledujú tri prosby: *chlieb náš každodenný daj nám dnes, odpusť nám naše viny a neuved' nás do pokušenia*.² Boh vo svojom vtelení rozumie našim potrebám, vie, že sme zlomení a zranení a skrze Ježišovu osobu sú všetky tieto skutočnosti predkladané nebeskému Otcovi!

---

¹ Coste XI, str. 31.

² José Antonio Pagola, *Ježiš: Historické priblíženie*, Edícia Cerf, 2012.

Nový príbeh: Áno, Pôstne obdobie je časom na modlitbu a aj naša modlitba, celkom tak ako náš pôst, má v tomto roku milosrdenstva nadobudnúť novú formu, ktorá vedie k osobnému

Notre Dame de Prime-Combe

či nepotrebujeme uzdravenie a modlitby iných ľudí? Podobne ako benediktínskym mníchom, ani nám by naše „hendikepy“ nemali brániť, aby sme prispievali k budovaniu komunity, združenia či kongregácie.

A napokon, čo keby sme prosili ľudí tak ako to stále robí pápež František: *prosím vás, modlite sa za mňa!*? A čo keby sme pozvali chudobných do našich domov, aby sme sa spolu s nimi modlili? Chcel by som vás povzbudiť, aby ste tak urobili a neskôr, vo veľkonočnej dobe by sme sa mohli vzájomne podeliť o skúsenosti zo spoločnej modlitby s *našími páňmi a učiteľmi*.

Nech nám počas pôstnej doby roku 2016 naša modlitba a pôst pomôžu zomrieť s Kristom, aby sme vo Veľkonočnú nedeľu vstali s ním z mŕtvych a spievali aleluja!

Váš brat vo svätom Vincentovi,

G. Gregory Gay, CM
Generálny predstavený

a komunitnému obráteniu. *Bez dlhších chvíľ adorácie, modlitbového stretnutia so Slovom a úprimného dialógu s Pánom naše úlohy ľahko stratia svoj význam, zoslabneme pod vplyvom únavy alebo ťažkosti a náš zápal vyhasne. Cirkev sa nezaobíde bez plúc modlitby. (Evangelii Gaudium, č.262)*

Modlitba a pôst dávajú zmysel našej službe a naša služba dáva zmysel našej modlitbe a pôstu. S nádejou očakávam, že počas 40-ich dní pôstnej doby si nájdeme čas nielen na počúvanie volania chudobných, nielen na službu a evanjelizáciu chudobných, ale aj na modlitbu s chudobnými. Či my všetci nie sme tak trochu ako tí členovia benediktínskej komunity od Notre-Dame de Prime-Combe, to znamená, či nie sme nejakým spôsobom zlomení,